

ՍԱՐԱԼԱՆՋ

Գտնվում է Հառիճ գյուղից փոքր-ինչ հյուսիս-արևելք: Գյուղը հարուստ է հնագիտական հուշարձաններով, դամբարանադաշտերով ու գյուղատեղիներով:

Գյուղամիջյան եռանավ բազիլիկ հորինվածքով եկեղեցին վաղմիջնադարյան շինության հիմքերի վրա կառուցվել է XIX դ.: Մեր վերջին այցելության ժամանակ այն նորոգվում էր: Պատերի մեջ ագուցել են խաչքարեր ու քանդակազարդ քարերի բեկորներ: Եկեղեցուց հարավ միջնադարյան գերեզմանոցն է, որտեղ օրորոցածն և հարթ ուղղանկյունածն տապանաքարերից բացի, պահպանվել են նաև խաչքարեր ու քառանիստ կոթողի պատվանդան: Տապանագրերը հիմնականում XIX-XX դարերից են, բացառությամբ մեկի, որը վկայակոչում ենք ստորև.

125*. ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ. ուղղանկյուն օրորոցածն, գյուղի հարավային գերեզմանոցում, հարավային նիստին, 2 տող.

**ԱՅՍԻՏԱՊԱՆԱԿԱՆԵՏԵՆԻՌ
ԴԻՅԱԿՈՒՆ ԹՎԻՆՈՇԻԲ**

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ԱԼԷՔՍԱՆԻՆ ԵՒ ՈՐԴԻ
ՅԱԿՈՒՆ: ԹՎԻՆ ԴՆԻԲ (1673):

Ծանոթ. Դատելով տապանագրից՝ ննջեցյալները երկուսն են՝ հայր և որդի Ալեքսանն ու Հակոբը, ովքեր, թերևս, համաճարակից կամ դժբախտ պատահարից են մահացել: Միևնույն տապանաքարի վրա երկու ննջեցյալի անվան առկայությունը բնավ չի ենթադրում, թե նրանք թաղվել են մեկտեղ: Հարևանությամբ առկա տապանաքարը, ամենայն հավանականությամբ, նրանցից մեկինն է, պարզապես տապանագիրը կազմվել է շիրմաքարերից մեկին: